

Kedves Testvéreim!

Tóth András vagyok. A Tápi Református Egyházközségben szolgálok 1992 óta. Feleségem általános iskolai tanár és könyvtáros. A Tápi Általános Iskolában dolgozik. Két gyermekünk van: Boglárka 23 éves. Budapesten a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karán gyógytornásznak tanul. Emese 19 éves. Ő az Általános Orvostudományi Karra jár, másodéves.

Az elmúlt évek során a Pápai Egyházmegyében különböző tisztségeket töltöttem be. Voltam adattári és gazdasági előadó, pénztáros, egyházmegyei jegyző és főjegyző. 2015-től pedig esperesi tisztségben szolgállok.

Meggyőződésem, hogy a következő igevers elénk hozza azt a tényt, ami vezeti Egyházmegyénk közösségét a következő ciklusban is!

„Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk. „ (1Kor 2,12)

A napokban olvastuk az igeszakaszt, amiből ezt a verset kiemeltem. Szeretném, ha üzenete eljutna mindnyájunkhoz. Ez az igevers eligazít minket. Megmutatja nekünk, hogy Isten kegyelméből miként tekinthetünk magunkra. Mind egyházmegyei közösségünkre nézve, mind magunkra nézve felfedezzük, hogy **Isten Lelkével ajándékozott meg minket**. Ez a tény kell, hogy meghatározza azt, hogy mit tartunk magunkról és befolyásolja jövőbeli célunkat is. **Ez a Lélek Jézus Krisztusról tesz bizonyosságot, Aki Megváltónk és Urunk, Akit követhetünk és kövessünk is! Mindez ajándék**. Az a vágyam, hogy ez az ige folyamatosan legyen ott gondolatainkban. E drága jó hírből merítsünk hát erőt és biztatást is arra, hogy felelősen határozzuk meg azt, miként legyen látható közösségünkben ez az Isten általi megajándékozott voltunk!

Hagyományos közösségi alkalmainkat becsüljük meg és éljünk velük hálás szívvel! Találkozóinkat egyre nehezebb megtartani, de igyekeznünk kell arra, hogy gyülekezeteink tagjainak továbbra is legyen lehetőségük ezeken az alkalmakon részt venniük, ahol lelki épülésük mellett kapcsolatot alakíthatnak ki más testvéreikkel is. Fontos az igehirdetés, az előadás, a bizonyágtétel, de időt kell hagyni a csoportos beszélgetésekre is.

A gondnokokat, presbitereket, hittanosokat és fiatalokat szükséges regionális szinten összefognunk. Minél jobban meg kell ismerniük egymást, akik egy kisebb térségben élnek.

A lelkészek és családjaik közösségi alkalmait folytatni kell. Ezek az alkalmak eddig is biztosítva voltak számunkra, de nagyon szeretném kérni kollegáimat arra, hogy ismerjék fel együtt a közösségi élet áldásait és erősségét. Éljük a nekünk adatott lehetőségekkel. Gyermekeimen is láttam, hogy milyen jó volt nekik, amikor más lelkészgyermekeket is megismerhettek. Sokukkal még ma is tartják a kapcsolatot.

Tartsuk be az egyházi testületek határozatait és végzéseit! Egyházmegyei Közgyűléseken mindig halljuk, hogy a határozatok be nem tartásából mennyi probléma és nehézség adódik az egyházvezetés és az előadók számára. Változtassunk hát ezen!

Az Egyházmegyei Tanács tagjai között is fontosnak érzem a közösség építését és erre szolgáló alkalmak tartását.

Az Egyházmegyei Tanácsnak világos, áttekinthető szabályozást kell létrehoznia az Egyházmegyénk életét érintő egyes területeken. Elindult bizonyos területen a megfelelő és lehetőleg igazságos szempontrendszer kialakítása a segélyezés során. Ilyen pl. az Egyházmegyei Szociális Alap, de van még más terület is, ahol szükséges előre lépünk. Gondolok itt a gépjármű támogatás, építési támogatás elosztásának elvére.

A gyülekezeteket a rendelkezésünkre álló forrásokból eddig is támogattuk. Továbbra is lényegesnek tartom, hogy ez így maradjon! E szempont az utóbbi ciklusban különösen is hangsúlyos volt.

Az egyházmegyei ügyintézésnél fontos számomra az, hogy minden ügyet a lehető leggyorsabban elintézzünk.

Egyházmegyei Bíróságunkat meg kell erősítenünk jogász végzettségű egyháztagjaink közül egyházmegyei bírákkal. Ebben a kérdésben is kérjük szíves segítségüket. A közelmúltban nagyon nagy terhet rótt Bíróságunkra a bírósági meghallgatás és ítélethozatal. A Bíróság minden erejével és képességével igyekezett az ügyeket becsületesen és tisztességesen vizsgálni. Köszönöm munkájukat!

Gyülekezeteink közötti lelki összetartozást munkálja az az imádkozó szolgálat, amivel vasárnapról vasárnapra egymásért könyörgünk! Füstös Gábor lelkipásztor javaslatára indult el. Hiszem, hogy nagy haszna van. Kérem ennek az áldott szolgálatnak a komolyabban vételét!

A gyülekezeteink közötti szolidaritást munkálja az egyházmegyei kisgyülekezeti perselypénz gyűjtése és adományozása. Jól demonstrálja egymásért érzett felelősségvállalásunkat. Szeretném, ha folytatódna.

A „Szigetek” szórványgondozó egyházmegyei kiadványt szeretnénk terjeszteni, és a szórványokba eljuttatni. Sárközi Gergely Antal kezdeményezése volt és továbbra is lényegesnek tartom, hogy ahol nincs rendszeres istentisztelet, ilyen formában is eljusson a testvérekhez az ígehirdetés.

Köszönöm mindenkinek az eddigi szolgálatokat! Tisztelettel kérem az aktív közreműködést azért, hogy az itt a leírtak megvalósulhassanak!

Mindnyájunknak kívánom, hogy örömmel tudjunk szolgálni Istenünknek és áldása maradjon velünk!

Maradok testvéri köszöntéssel:

Tóth András

tápi református lelkipásztor

Táp, 2020. szeptember 19.